

ἀποκεκάλυπται κατ' ἔχθος ἀκολουθοῦντες, ἐπὶ τὴν ματαίαν φιλοσοφίαν καταφεύγουσι, καὶ λογισμοῖς ἀνθρωπίνους, καὶ φυσικαῖς ἀποδείξεσιν, εἴτε αὐτοὶ ἑαυτοὺς, εἴτε καὶ ἄλλους διδάξαι τὴν τῶν ὑπὲρ φύσιν γνῶσιν καταπειθόνται, πρᾶγμα τῷ ὄντι τῶν ἐβλαβῶς περὶ τὰ θεῖα ἐχόντων καὶ χριστιανικῆν ἐπαγγελιομένων θρησκείαν πάντῃ ἀλλότριον. Τῇ γὰρ φιλοσοφίᾳ κατὰ τοσοῦτον καὶ μόνον ἔν γε τοῖς θείοις κεχρηθῆναι ἡμῖν συγκεχώρηται, καθ' ὅσον δι' ἐκείνης τὰ τῆς θεολογίας προσβεβαιοῦν ἀξιώματα, οὐ μὴν δὲ καὶ ἄκρῳ δακτύλῳ παρασαλεύειν που περιγίγνεται. Τοῦτ' ἔγωγε ἐκ πολλοῦ ἤδη μεμελετηκῶς, καίτοι ἄλλως ἀμαρτωλὸς ὢν, τῇ μέντοι τοῦ παναγίου Πνεύματος ἐπερειδόμενος βοθηθεὶς καὶ χάριτι, τῇ καὶ τοῖς ἤδη τεθνηκόσι φιλανθρώπως ζωῆν ἐμπνεύσει, ταῖς τε τῶν Γραικῶν καὶ Λατίνων θεολόγων διδασκαλίαις περὶ τῆς τοῦ παναγίου Πνεύματος ἐκπορεύσεως, ὡς οἷός τε ἦν, ἄνωθεν ἐγκύψας ἐπιμελέστερον, καὶ σύμφρονας τούτους ἀλλήλοις εὐρών, τρία περὶ τῆς τοιαύτης ὕλης βιβλία πρῶην συγγέγραφα, περὶ τε τῆς ῥᾶστ' ἂν καὶ θεαρέστως γενησομένης ἐνώσεως τὰ δυνατὰ συμβεβούλευκα, τῷ Παναγιωτάτῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀρχιεπισκόπῳ Κυρίῳ Ἱερεμίᾳ φέρων ἀνέθηκα. Τὸ δέ γε νῦν εἶναι τοῦ καιροῦ καὶ αὐθις λαβόμενος, καὶ ὡσπερ τινὶ ὑπεκαύματι τῷ τῆς τῶν ἐκκλησιῶν ἐνώσεως διαπύρῳ πόθῳ ἐπαναπτόμενος, καὶ ἄλλο πρὸς τοῖς τρισὶν ἐκείνοις βιβλίοις ὡσπερ ἐγχειρίδιόν τι περὶ τῆς αὐτῆς ὕλης συντέθηκά τε καὶ ἐκπεπόνηκα, τῆς μὲν ἀληθείας τοῦ καθ' ἡμᾶς περὶ τῆς τοῦ παναγίου Πνεύματος ἐκπορεύσεως δόγματος καὶ μάλα ἐλόμενον, ἐφελευστικὸν δὲ καὶ τῶν Λατίνων αὐτῶν ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν δικαιοτάτα, καὶ ἄνευ τινὸς αὐτοῖς ἐκ τούτου ἂν γενησομένου προκρίματος, εἰ μόνον μὴ ἐθελοκακήσαιεν, καὶ τὴν σφῶν αὐτῶν καὶ ἡμῶν αὐτῶν σωτηρίαν προδοῦναι παντάπασιν ἐθελήσαιεν, ἀλλὰ χερσὶ καὶ ποσὶν ὅ φασι μᾶλλον καὶ αὐτὸς σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ καλὸν τῆς τῶν ἐκκλησιῶν ἐνώσεως καὶ τῆς τῶν χριστιανῶν καθο-

